

VERSLAG LEESKRING NOV 2013

Aanwezig waren Ariana, Paulien, Marne, Annelies, Gerda, Wil, Janny en Nelleke
Besproken werd het boek “De zoon uit Spanje” van Tessa de Loo

Mening:

Ariana	goed leesbaar boek, realistisch?
Paulien	aardig boek met een boodschap, maar simpel
Marne	mooi leesboek, humor , diepgang, leuke opbouw
Annelies	bijzonder boeiend, hoofdpersonen mooi neergezet
Wil	ogenschijnlijk makkelijk boek, maar veel diepgang
Gerda	prettig leesbaar, overzichtelijke opbouw
Janny	niet zo mooi, wel aardig, weinig verrassend
Nelleke	lekker leesboek, aardige plot, maar wel veel clichés
Ria	heerlijk leesboek, mooie dialogen
Thea	mooi geschreven boek over mensen die vooral met zichzelf bezig zijn

Inhoud

Gerlof de Wildt is een gepensioneerd docent klassieke talen, zijn vrouw Ida is al jaren geleden bij een verkeersongeluk gestorven. Hij is ernstig ziek en zijn kinderen willen van zijn verjaardag een feest maken. Zijn dochter Hilde heeft de uitnodigingen voor de verjaardag geregeld. Met haar schoonzus Floor, die getrouwd is met de oudste zoon Edwin, heeft ze besloten ook de dertig jaar geleden verdwenen zoon Bardo uit te nodigen. Verder zijn natuurlijk Edwin (met dochter Steffie) en de jongste zoon Frank uitgenodigd. Net als iedereen zijn cadeaus wil overhandigen komt Bardo binnen, slordig gekleed, haar in een staartje. Hij wil zijn vader kussen, die dit boos weigert. Bardo staat in het middelpunt en vertelt over zijn zwerverscarrière in de muziek en de rust, die hij in Spanje vindt door “bomen te verzorgen”. Zijn vader reageert daar lacherig op, evenals Edwin die zich alleen maar druk maakt over geld. Verder heeft Bardo een Spaanse vrouw en twee zonen, wat voor Gerlof een enorme verrassing is, hij heeft dus toch nog kleinzoons.

Steffie is erg onder de indruk van haar oom en ook Gerlof wordt gaandeweg steeds geïnteresseerder in de handel en wandel van Bardo.

Dan komt het onderwerp “de zorg voor vader” ter sprake. Het blijkt dat de “Nederlandse” kinderen allen een reden hebben om hun vader niet te kunnen verzorgen en Edwin komt met de oplossing hun vader in een verzorgingstehuis te laten opnemen. Maar Bardo wil dat niet en biedt aan om voor vader te zorgen.

Frank en Edwin nemen als eerste afscheid. Floor wil Hilde nog even helpen met de afwas. Daarna vertrekt ook Hilde. Bardo en Floor blijven alleen achter. Dertig jaar geleden waren zij op elkaar verliefd : ze werd zwanger van hem, terwijl ze nog maar zestien was. Abortus was vanwege haar religieuze achtergrond niet aan de orde en Bardo werd door zijn vader de deur uitgezet. Floor trouwde later met Edwin. Zij laat zich nu weer verleiden door Bardo. Ze worden betrapt door Edwin die teruggekomen is om zijn vrouw op te halen. Hij maakt een scène en betreft de volgende dag ook Hilde en Frank hierin. Ze gaan naar hun vader die net geschoren wordt door de verloren zoon. In de nacht die volgde op de vrijpartij heeft Bardo met zijn vader gesproken over de naderende dood. Hij is de enige van het gezin die dit durft.

Zijn zus en broers besluiten dat Bardo de verzorging van zijn vader niet meer op zich mag nemen; vader moet maar naar een verzorgingstehuis. Bardo vertrekt.

Twee maanden later zit Steffi met haar moeder Floor in de bus naar Spanje. Ze gaan naar Bardo toe. Haar moeder heeft het vertrek geheim gehouden voor Edwin. Pas op het laatste moment heeft ze een briefje geschreven : "Ik volg de stem van mijn hart". Ze heeft het kind dat ze 30 jaar geleden van Bardo verwachtte, wel gekregen, maar het is meteen na de geboorte gestorven.

In het laatste hoofdstuk mijmert de doodzieke Gerlof in het ziekenhuis over de verloren zoon, hij 'praat' met zijn overleden vrouw en sterft.

Het boek

Het boek is een mozaïekroman. Iedereen vertelt zijn verhaal in een hoofdstuk (16 hoofdstukken), behalve de hoofdpersoon, die daardoor hij heel duidelijk het buitenbeentje, de buitenstaander is, maar om wie intussen wel alles draait. De schijnbare zekerheden van een gezin, vader-zoon en broer-broer relatie worden ontleed.

Er zijn veel overeenkomsten met het verhaal uit de Bijbel van de verloren zoon.

De recensies over het boek waren nogal negatief; oppervlakkig familiedrama, naïef gekakel, melodramatisch, stilistisch onbeholpen

De schrijfster

Tessa de Loo (Bussum, 15 okt 1946) is het pseudoniem van de Nederlandse schrijfster Johanna Martina (Tineke) Duyvene de Wit. Haar pseudoniem is ontleend aan de Texelse achternaam van haar grootmoeder .

Na haar eindexamen op de MMS in Oss gaat ze in Utrecht Nederlandse taal- en letterkunde studeren..

Ze werkt enkele jaren als lerares, trouwt, krijgt een zoon en woont nu Portugal. In 1983 debuteert ze met de verhalenbundel *De meisjes van de suikerwerkfabriek*, waarmee ze onmiddellijk naam maakt. Het boek beleeft meer dan twintig drukken en wordt bekroond met twee debuutprijzen (de Anton Wachterprijs en het Gouden Ezelsoor).

Sindsdien is Tessa de Loo een geliefd schrijfster gebleven. Haar populariteit dankt ze aan de toegankelijke stijl van haar proza, waarin altijd een intrigerende verhaallijn wordt uitgewerkt, en aan de thematiek van haar werk - vaak conflictueuze liefdes waarin macht een belangrijke factor is. Andere boeken: *Meander* (1986), *Het rookoffer* (1987), *Isabelle* (1989) Dit boek werd in 2011 succesvol verfilmd, met Halina Reijn in de hoofdrol.

DeTweeling (1993) Deze roman werd bekroond met de Otto von der Gablentz-prijs en de Publieksprijs van het Nederlandse boek. *DeTweeling* is sinds de verschijning een groot succes en ook de Duitse vertaling was zeer succesvol. De verfilming van dit boek leidde tot een Oscarnominatie.

Verder: *Een varken in het paleis* (1998) *Een bed in de hemel* (2000) *De zoon uit Spanje* (2004), *Kenau* (2013)

Nelleke